

[Undervisningsministeren.]

hidtil mødt den Interesse fra anden Side for at faa denne Samling i Stand, som var en Forudsætning for at faa et Resultat frem, som alle kunde give Tilslutning til.

Jeg maa anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af mig og tiltraadt af Flertallet, og stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet af de andre Partier.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Den højtærede Minister kan have Ret i, at det er af Betydning, at Folket samles i en saa vigtig Sag som denne, men det er i hvert Fald ogsaa af Betydning, at der skabes en vis Klarhed, og angaaende et bestemt Punkt ønsker jeg gerne at søge Klarhed tilvejebragt. Idet jeg i øvrigt ganske henholder mig til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Vesterager, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har sagt, kunde jeg ønske angaaende et bestemt Punkt at spørge den højtærede Minister, om han er enig i de Betragtninger, de gjorde gældende. Begge de ærede Medlemmer sagde, at bortset fra Sønderjylland har Biskoppen efter Tilsynsloven af 1933 ikke mere Ret til at føre Overtilsyn med Religionsundervisningen i Skolerne. Det gik man ud fra som givet.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: hvor er det fastslaaet? Ingen Steder! I § 12 i Loven af 1933 staar der — og det er det eneste, der staar angaaende Tilsynet med Religionsundervisningen —, at Sognepræsten fører Tilsyn med Religionsundervisningen i Sognets Skoler paa Landet og i Købstæderne. Biskoppens Gerning er at føre Tilsyn med Præstens Embedsførelse. Man siger i denne § 12, at en integrerende Del af Præstens Embedsførelse er, bortset fra København og de sønderjyske Landsdele, at føre Tilsyn med Religionsundervisningen. Jeg kan overhovedet ikke begribe, hvordan man kan fortolke det saaledes, at man vil kunne hindre en Biskop i, naar han er ude i sin Tilsynsgering og skal føre Tilsyn med Præsternes Embedsførelse, at sige: Maa jeg se, hvordan det gaar med Religionsundervisningen rundt om i Skolerne her i Sagnet.

Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem er kommet til den Opfattelse, at Biskoppen maaske ikke har denne Ret, men jeg kan ikke se, at den er nedfældt i

nogen Lovbestemmelse, og jeg vilde i øvrigt gerne se, hvordan Administrationen vilde stille sig, hvis en Biskop benyttede sin Tilsynspligt — efter min Mening er det en Pligt — med Hensyn til Religionsundervisningen. Jeg vil gerne have en Udtalelse fra den højtærede Minister angaaende dette Problem.

Hans Pinstrup: Gennem 100 Aar har man udbygget en Skoleordning i vort Land, hvorefter man lagde Skoler ud selv til de fjernest og mest afsides liggende Dele af Landet. Ved det Skolelovsforslag, man her behandler, brydes denne Linie, idet Forslagets Kongstanke er Centralisering, Nedlæggelse af bestaaende Skoledistrikter og Oprettelse af Centralskoler. Man kan strides om, hvorvidt den ene Skoleform er bedre end den anden, men det staar for mig som skolemæssigt Uret, naar Regeringspartierne har modsat sig, at der i Lovforslaget indsættes Bestemmelser, der kunde sikre et Skoledistrikt med et for en Skole naturligt Antal Børn mod Overgreb fra et Flertals Side i en Kommune. Det er urimeligt, at f. Eks. en Stationsby i Kraft af sit Flertal skal kunne vedtage at nedlægge de omliggende Landsbyskoler eller omdanne dem til Forskoler mod Beboernes, mod Forældrenes Ønsker, og saa forlange, at Børnene skal tage ind til Stationsbyens Skoler. Det er det, man lovfæster, det er den Udviklingslinie, man maaltbevidst arbejder paa. Ministerens Udtalelse før understregede netop dette, og derfor har man ikke villet gaa med til vore Forslag om Afstemning i Skoledistrikterne og kvalificeret Flertal i Kommunalbestyrelsen som Betingelse for Nedlæggelse af bestaaende Skoledistrikter. Herigennem hindrer man en rolig og naturlig Udvikling af vor Forskole, man skaber Strid og Splid inden for Skolen.

Landsbyskoleundervisningen staar i Dag i visse Kredse ikke højt i Anseelse. Gennem Danmarks Lærerforening er udført et energisk Arbejde for at nedsætte dens Omdømme i vide Kredse af Befolkningen og med noget Held, særlig i Byerne. I mindre Grad er det lykkedes paa Landet, hvor man i god Kontakt med Skolens Arbejdere har naaet Resultater, der, som Skoleprøverne viser, nok taaler Sammenligning med Købstads-skolernes.

Man kan, som jeg sagde før, strides om, hvorvidt den ene Skoleform er bedre end den anden, men man maa standse Talen om Forældrenes øgede Ret og Indflydelse paa Skoleomraadet, naar man gaar ind for det Overgreb, som det er, at nedlægge Skole-